

LO CRIT'S D'ESPAIYA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: Trimestre.....1 pesseta
FORA: idem.....1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
Trimestre 2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
Ronda Universitat n.º 14

APARTAT DE CORREUS, N.º 147
ahont se dirigirà tota la correspondencia

— Número atrasat: 10 céntims —

III. Barcelonesa. S. Pau. 56.

MURMURACIONS

—Ditxós Marqués de Cerralbo
veig que tot, tot ha remou.
—Que n' hi ha d' oscurantisme
en aquet sigle dinou.

X. Miró 90

CERTAMEN

DE

LO CRIT D' ESPANYA

Contestacions rebudas á la següent pregunta:

¿QUÍN ES LO MODO MÉS FÁCIL, PROMPTE, SEGÚ Y RADICAL D' ACABAR AB LOS LLIBERALS ESPANYOLS SENS FERLOSHI MAL?

118.—R. C., Barcelona. Que estudihi y que reflexionin bé qui es Don Carlos y lo que 's proposa, y si tenen mitj dit de front, se farán carlins.

119.—J. J. y S., Cistella. Aplicaroshi l' adagi que diu: *á Dios rogando y con el mazo dando*; aixó, es pregar á Deu pera que se apiadi de son miserable estat, y valernos de la persuasió y bon exemple pera convencels quant apartats van de las doctrinas de Jesucrist.

120.—J. P. y U., Gracia. Extendre tan com se pugui nostra propaganda; instruir bé als jovenets, y aprofitar la llibertat que 'ns concedeixen, demostrantoshi quant absurdas son las sevas teorías y quant salvadora es la missió de Don Carlos.

121.—J. P. y V., Castelltersol. Concentrar en pñdolas los efectes que las sevas doctrinas han produit á Espanya, y administrarlashi fins que haigin cambiat de ideas.

122.—F. B. y G., Castelltersol. Que no puguin anar en aquell *puesto* que per lo *comú* no es *necessari* anomenar hasta que haigin cambiat d' ideas.

123.—P. P. y C. Que tots com la muller de Lot quedessin convertits en estatua de sal.

124.—T. P. y G., Castelltersol. Que tots se fassin devots del Sagrat Cor de Jesús.

125.—J. P. Fels anar á dir salms hasta tornarse carlistas.

126.—T. C., Olot. *Atracón* de despilfarro lliberal y que continuhin los escándals republicans (a) assembleas y vingui l' aprobació del sufragi.

127.—C. H. P. B., Olot. Com á confité, opino que se acabarian atipantlos de confitura..... de prunas.

128.—I. Z. M. Donaroshi cada dia *triacá*, remey que donan las donas á las criaturas per ferlas dormir, y que vol doná un boix d' Olot anomenat Farriol, als serenos á fi de fer son voler.

129.—J. P., Gurb. Que Deu los transformi en carlistas.

130.—L. P. A., Pla de Cabra. Fer veurer als lliberals que Don Carlos no vol ésser un rey despótic, sino amant del progrés y de la verdadera civilizació.

131.—T. M., Pla de Cabra. Magnetisá per espay de sis mesos á tots los lliberals, es á dir, ferlos tornar del estat de la culpa al estat de la gracia.

132.—L. C., Montmagastre. Plantejant prácticament lo programa de Don Carlos. També s' acabarian no deixantlos casá.

133.—J. C. de C., Cervera. Presentalshi un *paralelisme* entre las doctrinas lliberals y las carlistas.

134.—M. P., Balaguer. Cada época té una plaga, y al segle XIX li ha tocat la del lliberalisme. Lo millor remey, donchs, serán sos propis desacerts.

135.—J. C. C., Uván. Ferlos portar á tots un lletre ro en lo front que digui: «Soñ lliberal.»

136.—A. B. y F., Badalona. Que á tots los lliberals los surtin tantas tacas á la cara com mals han ocasionat á la pobre Pátria.

137.—P. E. y D., Cistella. Ab l' ajuda de Deu, y mediant los esforços de tots los tradicionalistas, segarlshi las herbas de sota 'ls peus.

138.—M. H. y B., Igualada. Que Don Carlos los prometés més paga que 'n Sagasta.

139.—M. P., Castellar. Que s' acabi aviat l' arrós de la menjadora.

140.—M. S., Sestrica. Que entenguin la Santa Doctrina del Crucificat y meditin l' opúscol *El Liberalismo es pecado*.

141.—J. M., Laval (Fransa). Ferlos presenciar la mort d' un lliberal arrepentit.

142.—E. C. y B., Sant Sadurní. Ferlos cambiar d' ayres.

143.—M. C. T., Bigas. Ferlos entendre que no existeix la llibertat del modo qu' ells la practican.

144.—R. A. y M., Barcelona. Que 's formi un batalló de PEPUS; al passar per alguna població, fora tal lo qu' imposaría, que de susto morirían tots los lliberals.

145.—J. P., Barcelona. Que vinga un govern que 'ls declari incapacitats per obtindre cap empleo.

146.—T. A., Manresa. Ferlos anar á Venecia á conversar, sisquera fossin dos minuts, ab lo R..... Al tornar de l' expedició, ni un lliberal per remey se trobaría.

147.—E. P. y R., Barcelona. Donarlshi nosaltres bons exemples, conversar ab ells y ferlos qualsevol favor, encara que sigui perjudicantnos nosaltres.

148.—J. S., Santa María de Corcó. Que cap carlista tinga tracte, ni gran ni petit, ab cap lliberal.

149.—J. V. de Ll., Girona. Unintse nosaltres al R..... ab cor y voluntat, per obehirlo sempre, y además dedicar als lliberals nostra inteligencia y amor per instruirlos y edificarlos.

150.—M. C. de E., Girona. Rogar á Deu, obehir al R..... y procurar que 'ls lliberals coneguin á Aqueix y als principis que representa, y al propi temps que 's coneguin bé ells mateixos y sas perversas teorías.

151.—F. de P. F., Barcelona. Enviarlos al Polo Nort, y que no tornin fins que descubreixin l' altre polo.

152.—A. E., Sans. Acatar las pastorals dels Bisbes y las ordres del R..... sens posarhi 'l més petit reparo.

153.—J. B., La Bisbal. Enviarls al Polo Nort á plantá dátils y que 'n tornin quan 'n tinguin prou per tots ells.

154.—L. V. y C., Sans. Fer unas rogativas especiales, perque Deu 'ls converteixi, y perque tregui tota classe de respectes humans als verdaders católics, ó sian los carlins.

155.—P. M., Montblanch. Donarlshi per cada hora de menjar un bon vas d' aygua de mar.

156.—A. E. y S., Lleyda. Portarlos al cim d' una serra ben alta, un dia 'n que fassi un fort Nort, un canyir á l' esquena y veurán vostés com volan tots cap á l' estranger.

157.—J. F. y S., Palafrugell. No hi há efecte sense causa: destruhim al lliberalisme y tindrem acabats los lliberals.

158.—C. T., Olot. Que per la nit s' apareixin á nos tres governants los fantasmas de las molts víctimas que sa mala administració ha fet.

159.—S. C. y M., Igualada. Desterrarlos després de haverlos senyalat una pensió vitalicia, suficient pera poguer viure.

160.—A. B., Palafrugell. No oferilshi altres plassas que las de mestre d' estudi, y encare solsament d' aque-

llas que tingan d' assignació la enorme renda de 15 pesetas anuals.

161.—C. H. y C., Terradellas. Per acabar ab los liberals, es suficient que assisteixin cada día al Congrés, sens anarhi previnguts, per lo que *puga succehir*.

162.—A. P., Besalú. Deixar fer al temps.

(Continuará.)

VIATJE DEL MARQUÉS DE CERRALBO

CARTAS DEL SENYOR «EQUIS»

III

Senyor director y estimat amich: Los nocedalistas, lo mateix que 'ls pobres que s' ofegan, pera agafarse d' alguna cosa se agafarian d' una barra de ferro candent. Vejent que ningú s' empassa las *bolas* que fan córrer respecte de las grandiosas manifestacions ab que Catalunya obsequia y aclama al senyor Marqués de Cerralbo, fan menció de la marxa d' aquest á Ripoll, ahont visitá lo célebre y artístich monastir corresponent á una atenta invitació del digne prelat de Vich.

Referintse á dita visita, cridan, desafinant estrepitosament, los nocedalistas que en Ripoll fou rebut lo Marqués de la manera més freda. Y aixís, tal com sona, es una mentida de gran *calibre*.

Tothom sab, y per lo mateix no ho ignorava l' ilustre personatge, que á Ripoll no hi té 'l carlisme los partidaris que á la majoria dels pobles de Catalunya. Allí, segons se veu, y res més ho acredita lo mateix monastir, saquejat y cremat en gran part per los liberals, no hi ha arribat encare la llum de la verdadera civilisació.

¡Qué extrany, donchs, que visquin á las foscas y que no hi haje carlistas á Ripoll!

Es dir..... á poch, á poch; á Ripoll hi ha carlistas. Y si aquestos no hi son en majoria, hi son en bona qualitat. Y una cosa supleix l' altre.

Perque lo senyor Marqués, á pesar de visitar Ripoll, ó millor, lo Monastir, y á pesar de no haverhi allí *molts* correligionaris nostres, quedá sumament agrahit per las distincions y obsequis que 'n lo breu rato que s' hi allotjá fou objecte. Ho tinch de dir ben alt y clar. Los carlistas de Ripoll se portaren ab lo senyor Cerralbo y demás que l' acompanyavan com homes entusiastas y nobles. Si haguesen estat uns quants centenars més, nó s' haurían portat millor.

Y..... tornanthi, lo senyor Marqués no volia ni desitjava fer á Ripoll cap acte polítich com en los demás punts que ha visitat. Allí aná á complaure á un prelat de l' Iglesia que l' invitá, á satisfer un gust propi d' un aficionat al art, á véurer la riquíssima joia, á admirar un monument gloria de Catalunya y d' Espanya entera.

Y are que parlo de la visita al Monastir, dech lamentarme de que una enfermetat repentina que sufrí l' ecónomo de Ripoll, li privés de *obehir* la disposició del seu bisbe, ordenant que acompanyés á visitar las obras al senyor de Cerralbo y d' enviarhi quan menos, com á representant seu, lo seu escolá á falta d' altre persona més *idónea*.

Perque no hi ha que negar que 'l reverent ecónomo sab molt be que lo «cortés no quita lo valiente».

Alló de que 'ls extrems se tocan ha de ser veritat per forsa.

Los ramonistas no s' entenen ab ningú que sia formal

y racioni ab lo cap. En proba d' aixó, no solament no s' avenen ab nosaltres, sino que lo mateix Papa, bisbes y la inmensa majoria del clero están ab completa contradicció en tot quant ells predicen.

Sin embargo, los nocedalins s' entenen perfectament ab los liberals més exaltats. Quan anavam á Olot, esmorsarem á San Joan de las Abadesas, població que no visitarem. Donchs, mirin que tal, allí ferem fiasco, perque a través algun carrer en lo cotxe que..... fins portava las finestras tancadas.

¡Ja ho crech, com que plovia! En vista de tants fiascos, aconsello al senyor de Cerralbo que s' aturi á cada poble que passi; de lo contrari farà fiasco, perque ningú 'l podrá rébrer. ¡Qué hi fá que necessiti un any per cada viatge!

Al marxar d' Olot devíam passar per San Joan; però com lo camí estava intransitable, vulgas que no, tinguerem que passar per Girona, ahont lo Marqués no havia pensat anar siquiera.

A Girona ¡está clar! no sabían res de la nostra arribada, y excuso dir que no hi hagué recepció, entre la dita y altres rahons, per la de que nos dirigirem directament á la estació del ferro-carril, sens baixar del cotxe y sens tenir ocasió de véurer á cap gironí.

Donchs, bé; 'l *Integrista*, que té més verí al cos que una mosca de las que deixá anar Sant Narcís contra 'ls francesos, digué ab *ayguardentosa* veu y ab tot lo cinisme de que 's capás un mentidé, que á pesar dels preparatius y de las *idas y venidas*, no vejerem la sombra dels gironins.

Lo que no he vist may jo es la sombra dels homes de palla del *Integrista*, dels *se dicentes* sabis; ni la presencia dels valents «adalits» de la causa católica en los moments de perill; ni, en una paraula, los integristas de Girona, perque no n' hi han. En cambi he vist, y vaje una cosa per l' altre, expulsar d' una Societat católica y carlista á una minoria xillona; he vist fer un períodich pera ser llegit y admirat per los seus mateixos autors, y he vist també que de las filosofías y teologías dels *integristas* no 'n feya ningú cas. Y aixó que á Espanya hi fan falta diplomátichs y pastors doctes y probos que prediquen ab l' exemple, y no sentats en una sinagoga y llegint en lloch del Evangeli *El Siglo Futuro*, ni desde las columnas del.... períodich calumniant y mentint descaradament, sino desde la trona y de la parroquia, *verbi gratia*.

¡Bona feyna té l' *Integrista* en fer content al seu tocayo lo doctor Reig pera que no tregue los seus drapets al soll!

Volia parlar d' Olot y Banyolas, però la carta se va allargant y será millor deixarho per lo próxim número.

Hi há més días que llangonissas.

Y molta tela tallada.

EQUIS.

Barcelona, 18 de mars.

CORBS Y ROSSINYOLS

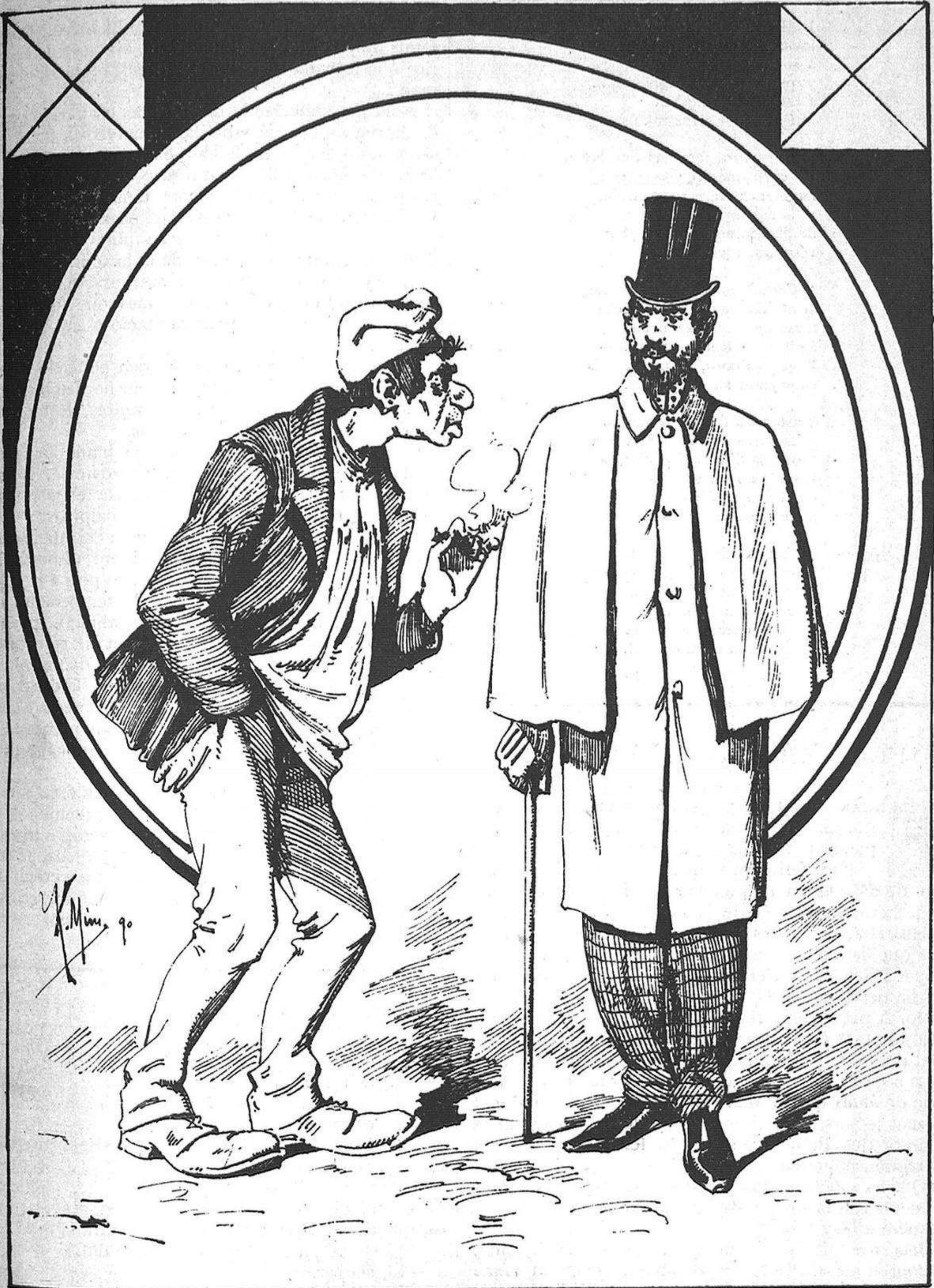
De una alzina en lo brancam
ne penjava com un ram
lo calabre d' un traidor;
quant el vent allí passava
lo cos se balendrajava
fent una trista remor.

CONSEQUENCIA POLITICA

—¿Es cert Toni, que 't separas
del partit republicà?
—Y si home, si, ¿qué no veus
que no podem may guanyá?

UN DUPTE

Home, díguim si es servit
ó sino may hu sabré
¿com es qu' avuy 'l diné
está tan mal repartit?

De la mort sentint la flayre
 los corbs no trigaren gayre
 á sortir per aquells vols,
 y quant al cos se agafaren...
 á refilar començaren
 allí al peu dos rossinyols.

¡Mort! ¡mort! feréstechs cridavan
 los corbs mentre pessigavan
 famolenchs la carn podrida,
 y 'ls rossinyols refilant
 de branca en branca saltant
 responian: ¡vida! ¡vida!

—Cantayres, aquí hi feu nosa;
 si no 'us plau la nostra cosa
 feuse enllá y dexeunos sols;
 aquí no volém cantúria.....—
 Digué un corb, ab molta fúria,
 empaytant als rossinyols.

Tristos els dos se 'n anaren
 y 'ls corbs ben neta deixaren
 l' ossada d' aquell penjat,
 y après ab melancolia
 un rossinyol dir solía,
 tot cantant, al seu veynat:

—Una tacada consciencia
 lo cant pur de l' ignocencia
 aprop seu sentir no vol;
 testimonis no sofreix
 qui mal obra, y aborreix
 fins la llum clara del sol.

ROSALFLOR.

PLANXAS NOCEDALINAS

ENCARA que tota persona sensata ja sab que lo nocedalisme es la secta de las planxas, no vull passar per alt las següents:

Es la primera la que ha fet un diari nocedalí de Barcelona al publicar ab intenció de mala mena la organizació (!) de la secta en Catalunya, puig volent rebaixar la importancia de la manifestació carlista que 'ls catalans acaban de realisar en honor al senyor marqués de Cerralbo, li ha fet figa la escopeta y s' ha descubert més y més la péssima calitat del trasto. A pesar de la rabieta del enemich, la manifestació fou tant entussiasta y lluhida com exigían la dignitat del hoste y la noblesa dels fills de Catalunya.

La segona part d' aquesta planxa consisteix en una serie de *bolas* que lo diari lliberal nocedalí ha donat als seus lectors carlófobos pera endolsir ó suavisar la amargor que debía causarlos lo felís éxit d' aquella festa gran, imponent.

¿Qué ha succehit, donchs? Poca cosa: que uns nomenbraments son falsos y altres de contrabando.

Aném á las probas.

Dels *onse* individuos que forman lo desgabell, dich, lo Consell de districte de Balaguer, solament *cinch* son vehins d' aqueixa ciutat y entre ells n' hi há *tres* que no admeten lo nomenbrament per haberse fet sens permís ni coneixement dels interessats, y lo que 's pitjor, perque ni sisquera están afiliats al nocedalisme. Dels altres sis no 'n coneix més qu' un, que viu bastant lluny.

Altres registres desafinats de la orga-nisació, puig

en alguns pobles de la montanya hi ha per delegats forals lliberals de la primera cria, aixó es, de la anterior á la fornada que abortá l' orgull olímpich de Ramon I.

Aquí pot aplicarse la norma que un filsof catalá de gloriosa memoria y de fama universal doná pera saber si un mapa es fidel ó exacte, aconsellant que basta averiguar si ho es en nostre propi país, en qual cas podem creurer que ho será també en los altres. Donchs, si fent Nocedal un mapa posa lo Guádarrama y lo Manzanares á Balaguer y un port de mar á Madrid, haurém de desconfiar de la exactitut de la part restant y tindrem motiu pera assegurar que tal autor es un farsant en geografia, per més que fora d' aixó sia una notabilitat en prestidigitació ó en comedias, per exemple.

Afegeix que 's tracta de la segona població important de la provincia de Lleyda, com ho demostra també lo número de consellers, y ja veurás, lector, ahont fas cap pel camí de las deduccions.

L' altra planxa acaba de ferla la Junta d' una «Joventut Católica» de la esmentada provincia. No obstant la absoluta prohibició establerta en son reglament en quant á parlar de política palpitant y llegir premsa de partit dins del local de la Societat, se tolerava la llibertat de infringir semblant disposició. ab lo propósit, sens dupte, de pendrer lo pols á la colectivitat. Pero veyent la Junta que la temperatura carlista deixava molt avall á la nocedalina, y tement la absorció d' aquesta per la primera, ha dit: en endevant no 's permetrá llegir ni introduhir aquí diaris polítichs de cap color. Ab tot y aixó, comensa la directiva á donar mal exemple, puig després de negar á molts socis la entrada de la *Hormiga de Oro*, perque es del senyor Llauder (!), admet y paga la germana petita del *germá gran* de Madrid.

Si algú no s' expliqués com la minoria nocedalina s' imposa, li senyalaríam com exemple lo que passa en Espanya, ahont los menos sempre triuñan. S' entén, dins de governs lliberals. Aquella joventut está *arreglada* de certa manera, que al seu costat queda nano en Sagasta. ¡Oh justicia del modern jansenisme! ¡Oh descrédit de la verdadera inquisició!

Q LATA.

¡PAM PAM! ¿QUÍ HI HA?

—¡Pam pam!

—¿Quí hi ha?

—Lo repartidor del *Diario de Cataluña*..... Aquí deixo 'l diari.....

—Home..... ara ve bé perque volía dirli que..... en fi..... ¿sap?....

—¿Qué 'm volía dir?

—Volía dirli que..... desde avuy..... sí, senyor..... vull dir que deixo de ésser suscriptor del diari.....

—¡¡Llamps y trons!! ¿Ja sab lo que diu?

—Sí, senyor.

—Pensiho bé..... miri que fora lo *Diario de Cataluña* no hi ha salvació.....

—Bé, no sé qué dirli..... estich cansat de pagar per un tros de paper insustancial, poca solta y ridícul..... un diari que 'ns dona gat per llebra..... y á mes de aixó son modo de parlar es asquerós.....

—¿Es dir que aquesta es la seva resolució?

—Aquesta es.
—Donchs bueno..... passiho bé..... (Bona l'hem feta, Geroni..... tots me diuen lo mateix..... á aquest pas, nostre flamant *Diario*..... ¡Pobre *Diario!*)

*•

—¡Pam pam!
—¿Quí hi ha?
—Soch jo..... lo Conserje del Círcul del Dragó.
—Bé, home, bé: ¿y qué volía?
—Es que entrém al altre trimestre, y com que vosté es socio del Círcul..... ¡oh! vosté es una bella persona..... un modelo d' honradés y d' amabilitat..... vull dir que si 'm farà lo favor de pagar la cuota trimestral.
—No, senyor.
—¿Per qué?
—Perque deixo de ser socio. Estich cansat d' anar al Círcul y no trobarhi may ni un ánima..... A més de aixó en lloch de café 'm donan aygua ab tinta, en lloch de sucre tenen polvos de matar ratas.....
—¿Es dir que no vindrá més?
—No, senyor.
—¡¡Donchs bé!!..... ¡¡dech dirli que vosté es un murri, un lladre, un pillet!!
—¿Ah, sí? donchs bueno..... veigi si aixó l' hi agrada. (Se sent una fenomenal bofetada y un soroll com si un home caygués escalas avall.)

*•

—¡Pam pam!
—¿Quí hi ha?
—Deu lo quart..... soch individu del Consell d' organisació nocedalista.
—Molt senyor meu; ¿qué se l' hi ofería?
—Ja veurá..... com que 's tracta de organisarnos en tota forma..... es dir con si diguessim que tractém de vestirnos de nou, voldríam que vosté
—¿Que jo los hi fassi un vestit? S' han equivocat, perque jo no soch sastre, sino fabricant de butifarras.
—No tractém de aixó, sino de si vosté voldría donarnos lo nom per ser delegat ó representant de qual-sevol puesto..... d' allá hont vulgui.
—Peró home, ¿qué tinch que veure jo ab en Nocedal? Jo soch dels de 'n Pí y Margall.
—Bé, aixó nos té sense cuydado.
—No, senyor, no; jo no vull ser delegat. ¿Tant poch nocedalins son que ni 'n troban per delegats?
—Miri que se 'n penedirá perque quant triunfém.....
—Ja ja ja..... ¡home no 'm fasi riure!
—Donchs bueno: sapiga y entengui que quant triunfém, tots los de n' Pí y Margall serán asserrats pel mitj, descuartisats, se 'ls tallarán las orelles, lo nas y la llengua y serán tancats á presiri per tota la vida.

*•

Y per fi de festa, aquí va una anécdota, rigurosament histórica, de la qual podríam citar fins los noms y apellidos.

Los senyors del Consell Nocalí d' aquesta ciutat, volgueren nombrar un delegat á Vilasar de Mar, y preguntaren quinas personas nocedalinas hi havia en aquella població.

Se 'ls hi contestá que no més n' hi havia una.

—Donchs bé, digueren, que aquest sia lo delegat.

—Peró home, ¿á qui representará? ¿á sí mateix?

Los nocedalins del Consell se irritaren fortament, y un dels principals capítossos escrigué una carta magestuosa en la que deya textualment:

«¡Oh costa de Llevant! ¡¡Oh costa de Llevant!! com farás que l' ira divina descargue sobre teu, perque en tos fills no hi ha defensors de la vritat!»

A lo qual podríam contestar:

«¡Oh manicomi de San Boy! ¡¡Oh manicomi de San Boy!! com haurás d' aixamplar tas parets perque hi hagi lloch per tots los nocedalins!»

GAY-LUSSAC.

CANSÓ D' UN ORFANET

¡Si 'm prenguesseu per fillet!

De cansons, Verge María,
trist de mí, no 'n se cantar;
si 'n sabés, ¡com cantaríá
á los peus de vostre altar!

Cada jorn al despertarme
correría al Temple Sant,
y allí vindría á postrarme
per refilarvos un cant.

Mes cansons serían belles
y dolcetes com la mel,
que 'ls Angels, Vostres abelles,
se 'n pujarian al cel.

Are, Mareta estimada,
com qu' encar' no sé cantar.....
ab la cara enllegrimada
aquí us vinch á demanar:

que si sou dels orfans Mare,
jo 'n soch un pobre orfanet,
que no tinch mare ni pare;
¡si 'm prenguesseu per fillet!

Si per fillet me prenía,
Verge Santa, Vostre Cor,
¡allavors si que 'n sabría
de cantar eix Trovador!

NARCÍS DE FONTANILLES.

CRIDORIAS

Per carta que nostre director ha rebut del senyor Marqués de Valde-Espina, sabém que dit general anirá á Valencia en las próximas festas que 'ls carlistas valencians dedicarán al Marqués de Cerralbo, si 's troba com avuy relativament bé de salut.

*•

La vetllada de despedida que dedicá lo Círcul Tradicionalista de Barcelona al Excm. Sr. Marqués de Cerralbo, fou un verdader aconteixement.

La banda municipal, lo coro de dita Societat y lo de Sarriá anomenat «Catalunya», contribuïren ab sas magníficas pessas á aumentar l' entussiasme de la moltíssima y brillant concurrencia.

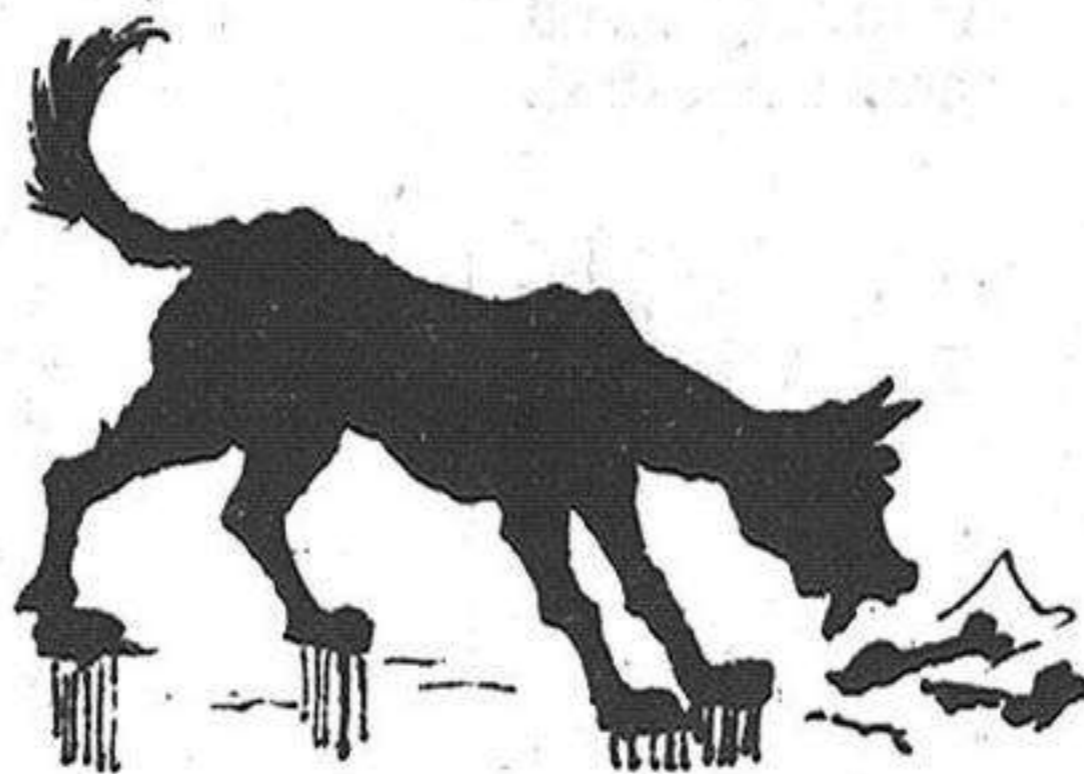
L' acreditat establiment de confitería y pastelería que nostre amic don Miquel Saludes Raull té instalat en lo número 22 del carrer de Santa Ana, serví un magnífich *lunch* als individuos del coro y de la banda.

Barcelona.— Imprenta de Fidel Giró, Córtes, 212 bis.

TIPOS

D. Pau Gibert y Canals
qu' ha baixat dels Estartits
per veurer com van vestits
los nostres municipals.

Un gos de lo bó y milló;
senyó alcalde, ¿y 'l carrétó?

Es una excelent persona,
amich que sou d' Espartero
y ara 'l primer colillero
dels cafés de Barcelona.

FÁBRICA D' ÁCIT PIROLLENYÓS

PIROLEÑITO DE FERRO Y ALUMINA
Diposit de llenyas y fustas pera carruatjes

de **JOAN PUIGMARTÍ**

Carrer de Floridablanca, 131.—Barcelona.

Especialitat en llenyas de totes classes pera estufas, forners y confiters.—Llenya d' olivera pera netejar y conservar las calderas de vapor.

Florentino

TAPISSER ADORNISTA

Se construeixen y restauran Sillerías, Reclinatoris, Somniers y tot lo demás pertinent á n' aquest ram.

CARRER DE XUCLÁ, 19.—BARCELONA.

Fábrica de cotillas de varias clases

→ DE ←

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.ª

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels 'Archs, 4—BARCELONA

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas *en lo taller de*

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

GENEROS DE PUNT

→ DE ←

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d' imatjes de fusta, de totes classes.

Se construeixen oratoris y escaparates.

Oleografias, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas y tarjetas.

ENVÍO Á LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—CARRER DELS ARCHS, 7, BOTIGA